

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1828.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ ἐφημερίς τῶν Γαδεΐρων ἀπὸ 29 Νοεμβρίου ἀναγγέλλει ὅτι ἐλπίζεται ἐντὸς ὀλίγου νὰ λάβουν τέλος με φιλικὸν τρόπον αἱ μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Δαὴ τοῦ Ἀλγερίου ὑπάρχονσαι διαφοραί. Ἡ πρώτη ζήτησις ὡς τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, εἶναι ἡ ἀποδοσις τῶν πλοίων τῶν συλληφθέντων ἀπὸ πλοῖα φέροντα σημαίαν Ἀλγερινήν. Ὁ Δαὴς δὲν ἀπεῖχε πολὺ τοῦ νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν ζήτησιν ταύτην, ἀλλ' ὁμολογεῖ ὅτι δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὸ νὰ βιάσῃ τοὺς ὑπηκόους του νὰ ἐπιστρέψουν τὰς λείας των, καὶ ὅτι, ἐὰν μετεχειρίζετο αὐστηρότητα, ἤθελε διεγείρει πολλὰ ἐπικίνδυνον δυσἀρέσκειαν, καθότι οἱ ἐνοπλιστὰι τῶν πειρατικῶν ὄντες πλούσιοι ἔχουν μεγάλην ἐπιρρῆσιν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Ἀλγερίου. Ὁ Δαὴς καταγὰ εἰς τὸ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἰς τιαύτην περίστασιν ἐμπορεῖ νὰ κινδυνεύσῃ καὶ προσωπικῶς. Δὲν ἤθελε λοιπὸν ἰὸν μείνει ἄλλο καταφύγιον εἰμὴ νὰ πληρώσῃ ἐξ ἰδίων τὴν ἀποζημίωσιν· ἀλλ' ὡπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃσι τὰ πράγματα, ἀπαρτεῖται νὰ πληρώσῃ τὰ ἀπὸ ξένα μὲν, Ἀλγερινήν δὲ σημαίαν φέροντα πειρατικά, κατασχεθέντα πλοῖα. Δι-ισχυρίζεται δὲ ὅτι εἰς τοὺς Ἀλγερινοὺς λιμένας δὲν ἐφέρθηται πλείοτεραι τῶν ἐξ λειῶν ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους του, καὶ δι' αὐτὰς μόνον συγκατατίθεται νὰ πληρώσῃ ἀποζημίωσιν, θεωρῶν ὡς ἄδικον τὸ νὰ πληρώσωσιν οἱ ὑπήκοοι του ἑαυτοὺς, τὸ ἑαυτοὺς δὲν ἔλαβον

[Le Journal de France]

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 180. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔμβουν χωρὶς ἀναβολὴν εἰς κίνησιν τὰ στρατεύματα, διὰ νὰ φυλάττεται ἡ δυνατὴ τάξις εἰς τὸ στρατιωτικὸν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν πολεμικῶν ἐργασιῶν, καὶ διὰ νὰ μὴν ἀδικῇται ὁ στρατιωτικὸς, ὅστις καὶ τὰ χρέη του πρὸς τὴν Πατρίδα· — Προσωρινῶς

ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ.

Α. Τὰ ἀεικίνητα στρατιωτικὰ σώματα θέλουν σχηματισθῇ εἰς χιλιαρχίας, ὡς ἀκολουθῶς.

Ἐκάστη χιλιαρχία συγκροτεῖται ἀπὸ χιλίου· ἑκατὸν εἰκοσιπεντάρχους, δηλαδὴ ἀπὸ ἑνὸς χιλιαρχοῦ, δύο πεν-

τακοσιάρχους ὑποκειμένους εἰς τὸν χιλίαρχον, δέκα ἑκατοντάρχους ὑποκειμένους ἀνὰ πέντε εἰς τοὺς πεντακοσιάρχους, εἴκοσι πεντήκοντάρχους ὑποκειμένους ἀνὰ δύο εἰς τοὺς ἑκατοντάρχους, σαράντα εικοσιπεντάρχους ὑποκειμένους ἀνὰ δύο εἰς τοὺς πεντήκοντάρχους, ὀγδοήκοντα δωδεκάρχους ὑποκειμένους ἀνὰ δύο εἰς τοὺς εικοσιπεντάρχους, ἑκατὸν ἐξήκοντα πεντάρχους ὑποκειμένους ἀνὰ δύο εἰς τοὺς δωδεκάρχους, ὀκτακοσίους στρατιώτας ὑποκειμένους ἀνὰ πέντε εἰς τοὺς πεντάρχους· ἓνα ὑπασπιστὴν, ἓνα γραμματέα, ἓνα ἱερέα, ἓνα ἱατρὸν, ἓνα ταμίαν καὶ ἓνα φροντιστὴν· δύο σημαιοφόρους καὶ δύο σαλπιστάς ἢ τυμπανιστάς, ἀπὸ ἓνα εἰς ἑκάστην πεντακοσιαρχίαν.

Β. Οἱ στρατιωτικοὶ θέλουσι λαμβάνει ψωμί, σιτηρέσιον, καὶ μηνιαῖον μισθόν.

Ψωμί καὶ καθημερινὸν σιτηρέσιον, μηνιαῖον μισθόν.

Μερίδας,	Γρ.	παραδ.	Γρ.
Ὁ χιλίαρχος	8	8	260
Ὁ πεντακοσιάρχος	5	5	150
Ὁ ἑκατοντάρχος	3	2	100
Ὁ πεντήκοντάρχος	2	1	75
Ὁ εικοσιπεντάρχος	2	1	50
Ὁ σημαιοφόρος	2	1	40
Ὁ δωδεκάρχος	1	1 1/2	35
Ὁ πένταρχος	1	1 1/2	30
Ὁ στρατιώτης	1	15	25
Ὁ ὑπασπιστὴς καθ- μοῦ εικοσιπεντάρχου	2	2	50
Ὁ γραμματεὺς καθ- μοῦ ἑκατοντάρχου	3	3	100
Ὁ ἱερεὺς	2	2	50
Ὁ ἱατρὸς	3	3	150
Ὁ ταμίης καθ- μοῦ πεντήκοντάρχου	2	3	75
Ὁ φροντιστὴς ὡσαύτως	2	3	75
Ὁ τυμπανιστὴς	2	1	50

Ἡ μερίς τοῦ ψωμίου θέλει εἶναι δράχμια τριακόσια. Τὸ ψωμὶον καὶ σιτηρέσιον θέλει δίδονται καθεκάστην, ὁ δὲ μισθὸς κατὰ τριμηνίαν.

Γ. Οἱ βαθμοὶ τῶν μὲν πεντάρχων καὶ δεκάρχων δίδονται ἀπὸ τὸν χιλίαρχον, οἱ δὲ ἀνώτεροι βαθμοὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, προβαλλόμενοι ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκστρατείας.

Δ. Ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ὅλοι ἀξιωματικοὶ εἶναι εἰς χρέος νὰ ἐπιθεωρῶσι τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των στρατιώτας, καὶ καθε ἐβδομάδα χρεώστων νὰ

παραρτίζονται εἰς τὸν ἀνώτερον τῶν ὀνομαστικῶν κατὰ-
λογον τῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν.

Ε. Κάνεις δὲν ἔμπορὶ νὰ περάσῃ ἀπὸ μίαν χιλι-
ερχίαν εἰς ἄλλην, οὔτε νὰ εἶναι δακτὺς, ἐκτὸς, ἂν
στρατιώτης ἔχῃ ἔγγραφον τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ χι-
λιάρχου του.

ΣΤ. Κάνεις, εἴτε ἀξιωματικὸς, εἴτε στρατιώτης, δὲν
μπορεῖ νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν χιλιερχίαν του χωρὶς τὴν
ἔγγραφον ἀδειαν τοῦ ἀρχηγοῦ.

Ζ. Οἱ στρατιωτικοὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ἀδαιρέτου
πατρός μου, ὑπερασπιζόμενος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν
τὴν ἱεράν ἡμῶν Ὁρθόδοξον πίστιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς
ἡμετέρας Πατρίδος, καὶ ὑποστηρίζων τοὺς νόμους τῆς.

Ὁρκίζομαι νὰ ὑποτάσσωμαι εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ
ἐξουχωτάτου Κυβερνήτου καὶ τῶν ἀρχηγῶν, ὑπὸ τὴν
ὀδηγίαν τῶν ὁποίων ἤθελε με διορίσει.

Ὁρκίζομαι νὰ μὴ πράξω οὐδεμίαν βλάβην ἐναντίον
τῶν συμπολιτῶν μου, τῶν ὑποπίστων μου, καὶ κἀνε-
νὸς ἄλλου ἀνθρώπου.

Ὁρκίζομαι νὰ μὴ φονεύσω, νὰ μὴ κλέψω, νὰ μὴ
ἀρπάξω καὶ νὰ μὴ δαίρω.

Ὁρκίζομαι νὰ μὴ φύγω ἀνεὺ ἀδείας τοῦ ἀρχηγοῦ
τῆς ἐκστρατείας, οὔδε νὰ παραβῶ εἰς τὸ παραμικρὸν
τὴν ἱερόν τοῦτον ὅρκον, καὶ νὰ ὑπόκειμαι εἰς ὅλην
τὴν αὐστηρότητα τῶν στρατιωτικῶν νόμων.

Η. Ὁ ὅρκος οὗτος θέλει γίνεσθαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγ-
ελίου, παρόντων ἱερέων, καὶ ἐμπροσθεν τοῦ Κυβερ-
νήτου, καὶ εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ ἐμπροσθεν τοῦ ἀνωτέ-
ρου ἀρχηγοῦ, ἀπὸ ὅλους ἐν γένει τοὺς στρατιωτικούς.

Θ. Ὁποῖος στρατιωτικὸς λειποτακτήσῃ ἀπὸ τὴν θέσιν,
εἰς τὴν ὁποῖαν ἤθελε διορισθῇ, ὁ μὲν ἀξιωματικὸς
καταδικάζεται τοῦ βαθμοῦ του, καὶ ἐμβαίνει εἰς τὴν
τάξιν τοῦ ἀπλοῦ στρατιώτου· ὁ δὲ στρατιώτης μέχρι
τοῦ δωδεκάρχου καταδικάζεται νὰ δουλεύῃ ὡς ἐργά-
της ἄσπλος εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ στρατοπέδου καὶ
χωρὶς μισθόν, εἰμὴ με μόνον ψωμί ἀπὸ ἑνα μῆνα
ἕως ἑνα χρόνον, κατὰ τὸ σφάλμα του.

Ι. Ὁποῖος στρατιωτικὸς εὐρεθῇ ἐνοχὸς προδοσίας ἢ
κατάσκοπος, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

ΙΑ. Ὁποῖος ἀξιωματικὸς ἀρπάσῃ, κλέψῃ, ἢ προξε-
νήσῃ φθοράν ἢ ζημίαν εἰς κατοικίαν, ἢ εἰς κτή-
ματα τῶν κατοίκων τοῦ τόπου, ὅπου διατρίβει ἢ
διαβαίνει, ἢ ὀδηγήσῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας εἰς
παρόμοια, ἢ βλάβῃ ἀνθρώπους, χάνει τὸν βαθμὸν
του, καὶ γίνεται ἀπλὸς στρατιώτης, ὑποχρεούμενος
νὰ πληρώσῃ καὶ τὴν ζημίαν, τὴν ὁποῖαν ἐπροξένησεν·
ὁ δὲ ἀπλὸς στρατιώτης, ἂν ὑποπέσῃ εἰς τὰ ἴδια σφάλ-
ματα, ξαρματώνεται ἐμπροσθεν τοῦ χιλιάρχου του, κα-
ταδικάζεται νὰ ἀποδώσῃ τὸ πρᾶγμα ἢ τὴν τιμὴν
τοῦ πράγματος, καὶ νὰ δουλεύσῃ ὡς ἐργάτης εἰς τὸ
στρατόπεδον με μόνον ψωμί.

ΙΒ. Ὁ φονεὺς καταδικάζεται εἰς θάνατον.

ΙΓ. Ὁποῖος στρατιωτικὸς βιάσῃ γυναῖκα, καταδικάζεται
εἰς φυλακὴν ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἕως ἑνα χρόνον, καὶ εἰς
χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ ἑκατὸν γρόσια ἕως ἑξακόσια·
ἐὰν εἶναι κόρη, εἰς διπλάσιαν ποινὴν καὶ σωματικὴν,
καὶ χρηματικὴν, καὶ, ἂν ἐκ τῆς βίας ταύτης ἀκολουθήσῃ
καὶ ὁ θάνατος εἰς τὴν γυναῖκα, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

ΙΔ. Ὁποῖος στρατιωτικὸς ἀποδειχθῇ, ὅτι πῦξεν εἰς
τὸν κατάλογον τὸν ἀριθμὸν τῶν πραγματικῶν τῶν
στρατιωτῶν του, ἢ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἀδίκησε κἀνέναν
ἀπὸ τοὺς ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του, γίνεται ἐκπτώτος τοῦ
βαθμοῦ του, καὶ καταδικάζεται νὰ ἀποδώσῃ, ὅσα δο-
λὶως ἔλαβε καὶ κατεκράτησε.

ΙΕ. Ὁ στρατιωτικὸς, ὅστις δὲν ὑπακούσῃ εἰς ὁποῖαν-
δήποτε προσταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ του, ἂν εἶναι ἀξιω-
ματικὸς, χάνει τὸν βαθμὸν του, ἂν εἶναι στρατιώ-
της, δουλεύει εἰς τὰς κοινὰς τοῦ στρατοπέδου ὑπηρεσίας
ἀναλόγως τῆς παρακοῆς του.

ΙΣΤ. Ὁποῖος στρατιωτικὸς σπρώξῃ χεῖρα καὶ ἀτιμάσῃ
τὸν ἀνώτερόν του, καταδικάζεται εἰς φυλακὴν ἕως ἑξ-
μῆνας, κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνωτέρου του.

ΙΖ. Ὅσοι στρατιωτικοὶ, ἢ ἀπὸ γηρατειᾶ, ἢ ἀπὸ ἀσθέ-
νειαν χρονικὴν, ἢ ἀπὸ βαρείας πληγᾶς μὴ δυνάμενοι
πλέον νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν δουλείαν, βιασθῶσι νὰ
παραιτηθῶσι, θέλουσι λαμβάνει τὸν μισθὸν τῶν μὲ-
νων. Ὅσοι δὲ ἀποθάνωσι καὶ ἀφήσωσι χήρας καὶ
ὄρφανὰ, θέλει δίδεσθαι τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τῶν εἰς
τὴν οἰκογένειάν των. Ἡ χάρις αὕτη τόσον διὰ τοὺς
παραιτουμένους, ὅσον καὶ διὰ τὰς χήρας καὶ ὄρφανὰ,
θέλει λαμβάνει αὐξήσειν, ἀναλόγως με τὸν καιρὸν καὶ
με τὰς ἐκδουλεύσεις των.

ΙΗ. Ἐκτὸς τῶν χρηματικῶν δωρεῶν, προβιβασμῶν καὶ
τιμῶν, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τὴν ἀνδρίαν καὶ πει-
θαρχίαν τῶν στρατιωτικῶν, θέλουσι ἀνταμειβάνται πρὸς
τούτους ὅσοι στρατιωτικοὶ φερόμενοι τιμῶς, καὶ ἀπέ-
χοντες ἀπὸ κάθε κατάρχεσιν κατὰ τῆς τιμῆς, ἀσφα-
λείας, καὶ ἰδιοκτησίας τῶν πολιτῶν, ἐλκύσωσι τὴν
κοινὴν ὑπόληψιν, καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ
ἀγάπην τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας, τῆς πόλεως καὶ
τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρεθῶσιν, ἢ περάτωσι.

ΙΘ. Ὁ Στρατάρχης χρεωστεῖ νὰ κάμῃ ἐμπροσθεν τοῦ
Κυβερνήτου τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

Ὁρκος Στρατάρχου.

Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας καὶ Ἀδαιρέ-
του Τριάδος νὰ χύσω καὶ τὴν ὑστερινὴν βανίδα τοῦ
αἵματός μου, ὑπερασπιζόμενος ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν
τὴν ἱεράν ἡμῶν Ὁρθόδοξον πίστιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν
τῆς Πατρίδος μου, καὶ ὑποστηρίζων τοὺς νόμους τῆς.

Ὁρκίζομαι νὰ ὑποτάσσωμαι εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ
ἐξουχωτάτου Κυβερνήτου.

Ὁρκίζομαι μὴτε νὰ συγχωρήσω, μὴτε νὰ λάβω
μέρος εἰς κἀνενὸς εἶδους κατάρχεσιν, καὶ νὰ δια-
τηρήσω τὴν δυνατὴν εὐταξίαν εἰς τὰ ὑπὸ τὴν ὀδη-
γίαν μου στρατεύματα· ἂν δὲ παραβῶ εἰς τὸ παρα-
μικρὸν τὸν ἱερόν τοῦτον ὅρκον, νὰ ὑπόκειμαι εἰς ὅλην
τὴν αὐστηρότητα τῶν στρατιωτικῶν νόμων.

Κ. Ἡ παρούσα διάταξις θεμελιούται εἰς τὰς βάσεις τοῦ
ὅσον οὕτω ἐκδοθητομένου Στρατιωτικοῦ Ὁργανισμοῦ,
ὅστις θέλει ἰσχύει προσωρινῶς μέχρι τῆς συστηθε-
μένης ἐθνικῆς συνέλευσεως.

Ἐν Ἀγίνῃ, τῇ 7 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ / ACADEMY OF ATHENS

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 177 διατάγματος

Διατάττει.

1. Ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς ἐπι-
τροπῇ ἐνεργεῖ καὶ τὰ χρέη τοῦ Ὑπουργείου τῆς Οἰκο-
νομίας καὶ ὡς τοιαύτη λαμβάνει τὸν τίτλον: Ἡ ἐπὶ
τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ.

2. Ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ οἰκονομεῖ ξεχω-
ριστὰς ἐκ τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων προερχομένας
ποσοτήτας, τὰ δὲ κατάστιχα φέρουσι τὴν εἰδικὴν ση-
μείωσιν αὐτῶν.

3. Ὅταν τὰ ἐκ τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων κεφάλαια
ἐλλείπουν διόλου, ἢ δὲν ἐξαρκοῦν εἰς πληρωμὴν ὅλων
τῶν διαταγῶν, ὅσαι διευθύνονται εἰς τὸ ταμεῖον, ἢ Ἐ-
πιτροπῇ ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ τὰς πληρῶν ἀπὸ τὰ κ-
εφάλαια τῆς ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς, χρι-
στὸνσα τὸ ταμεῖον ὅχι μόνον μὲ τὴν δανειζομένην π-
οσότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ διάφορον πρὸς 8 τὰ 100.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 13 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Πόρου, 13 Φεβρουαρίου.

Χθὲς τὸ πρωὶ εἰσέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ Ἀγ-
γλικὸν δίκροτον Οὐάρσπιτ, αἱ Ῥωσικαὶ φρεγάται Ἑλένη
καὶ Κάστωρ, ἐν πελεμικὸν βρίκιον τοῦ αὐτοῦ ἔθνους καὶ
ἡ Γαλλικὴ φρεγάτα Ἡρα προσδιωρισμένη παρὰ τοῦ ναυάρ-
χου Δερίγγη ὡς ἐν τῶν συγκροτούντων πλοίων τὴν ναυτικὴν
μῆζαν τὴν διαμένουσαν πλησίον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερ-
νήσεως.

Πρὸς τὸ μεσημέριον ὁ Κυβερνήτης συνωδευμένος παρὰ
τῶν ἀξιωματικῶν τούτων τῶν πολεμικῶν πλοίων καθὼς καὶ
παρὰ τοῦ ναυάρχου Μιαούλη ἀπέβη εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὑπε-
δεχθῆ ἀπὸ τὸ ἱερατεῖον, τοὺς δημογέροντας καὶ πλῆθος συν-
θραμόντος λαοῦ. Ἐψάλη δεξιολογία εἰς τὸ ὑπαίθριον, καὶ
ἡμνοτελεῖς εὐχαὶ διευδύνθησαν πρὸς τὸν οὐρανὸν ὑπὲρ τῶν
τρίων ἡγμένων τῶν ὑπογραψάντων τὴν συνθήκην τοῦ Λον-
δίνου, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος. Μετὰ ταῦτα
ὁ κύριος Νικηφόρος Παμπούκης ἐξεφώνησε λόγον ἀρμόδιον
εἰς τὴν περίστασιν. Μετὰ τὴν σύντομον ταύτην τελετὴν ὁ
Κυβερνήτης ὑπῆγεν εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν κατοικίαν,
καὶ ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του μὲ τὴν αὐτὴν συνέχειαν
καὶ τὸ σύντονον, τὰ ὅποια παρατηρήθησαν εὐθὺς ἀπὸ τῆς εἰς
τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς του. Ὁ πολυπληθὴς λαὸς τοῦ Πόρου

εἶδε μετ' ἀγαλλιάσεως ὅτι ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ πολεμικὰ
πλοῖα, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπέβη εἰς τὴν γῆν ὁ Κυβερνήτης,
τὸν ἐχαιρέτησαν μὲ πολυάριθμον κανονοβολισμὸν, καὶ μὲ
τὴν ἐπὶ τὰς κεραίας [ἀντένας] παράταξιν τῶν ναυτῶν, τιμᾶς,
αἱ ὅποια δὲν ἀφίνουν εἰς τοὺς συμπολίτας μας ν' ἀμφι-
βάλλουν ὅτι ὁ Κυβερνήτης μας ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀρχηγὸς
λαοῦ ἐλευθέρου.

Ἐξ Αἰγίνης, 14 Φεβρουαρίου.

Ὁ κύριος Μπενιζέλος Ροῦφος διωρίσθη παρὰ τοῦ
Κυβερνήτου προσωρινὸς Διοικητὴς τῆς νήσου Σύρας. Γραμ-
ματεὺς δὲ ὁ κύριος Ἰωάννης Χρυσοβελώνης.

Ὁ κύριος Ἰωάννης Θεοτόκης διωρίσθη ὁμοίως παρὰ
τῆς Ἐξουχότητός του προσωρινὸς Διοικητὴς τῆς ἐπαρ-
χίας Ναυπλίου, καὶ Γραμματεὺς ὁ κύριος Ν. Γ. Παγ-
καλάκης.

Ἡ ἀνησυχία, τὴν ὁποίαν ἡ εἰς Τριπολιτσὰν ἀνάστασις
τοῦ Ἰβραήμη ἐνέπειπεν εἰς ὅλων τὰ πνεύματα διὰ τὴν
ἀμφισβόλιαν τοῦ σκοποῦ του, διελύθη ἤδη παντάπασιν.

Ἐλάβομεν σήμερον ἀξιωματικὰ γράμματα ἐξ Ἀργους
ἀπὸ τῆς 11 τοῦ ἐνεστῶτος γεγραμμένα, τὰ ὅποια μᾶς
ἀναγγέλλουν βεβαίως τὴν ἐκ τῆς Τριπολιτσᾶς φυγὴν τῶν
Αἰγυπτίων. Τὴν 9 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασεν ὁ Ἰβραήμης
εἰς Τριπολιτσὰν, καὶ τὴν 11 πρὸς τὴν δεκάτην ὡραν
τὸ πρωὶ, ἀφοῦ ἀνέστρεψε τὰ κανονοστάσια ἐκείνης τῆς
πόλεως, ἐκλείσε τὰ κανόνια καὶ κατηδάφισε μερικὰς εἰ-
κίας, ἀνεχώρησε πάλιν πρὸς τὰ Μεσσηνιακὰ φρεύρια
παραλαβὼν μετ' ἑαυτοῦ καὶ ἑλὼν τὴν φρουρὰν τῆς Τρι-
πολιτσᾶς.

Ἀπὸ τοὺς ναύτας τῶν πιασθέντων πλοιαρίων τῶν με-
τακομιζόντων ἀπὸ Τσεσμέ εἰς τὸ φρούριον τῆς Χίου τρε-
φὰς καὶ πολεμεφθδία πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἐν τῇ φρου-
ρίῳ πασᾶς τῆς Χίου ἔπεμψε διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ δι-
οικητοῦ τοῦ Τσεσμέ καὶ τοῦ πασᾶ τῆς Σμύρνης, ὅτι,
ἐὰν εἰς διάστημα 15 ἡμερῶν δὲν σπεύσουν νὰ ἐμβάσουν
εἰς τὸ φρούριον τὰς ἀναγκαίας τροφὰς καὶ πολεμεφθδία,
τὸ φρούριον δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ἀνθέξῃ πλειότερον, καὶ
ἡ εὐθύνη θέλει εἶναι εἰς αὐτούς.

Ἀπόσπασμα γραμμάτων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ
Σμύρνης.

Ἡ Ἀγγλία κατὰ τὰς ἀπὸ 16 καὶ 20 Δεκεμβρίου
εἰδήσεις κάμνει ἐτοιμασίας, αἱ ὅποια προμηνύουν ὅτι ἡ
εἰρήνη τῆς Εὐρώπης θέλει ταραχθῆ ἐντὸς ὀλίγου. Ὑπο-
θέτουν ὅτι τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος θέλουν φέρεי γε-
νικὸν πόλεμον εἰς τὴν Εὐρώπην, παίγνιον τοῦ ὁποίου θέ-
λει εἶναι τὸ Ὀθωμανικὸν βασιλεῖον. Εἰς Σμύρνην βασι-
λεύει ἐντελής ἡσυχία ἀλλ' ἀφοῦ ἔφθασε τὸ τελευταῖον
χάτι σερίφι τοῦ Σουλτάνου, διὰ τοῦ ὁποίου προσ-
καλεῖ ὅλους τοὺς Μουσουλμανοὺς νὰ ὑπερασπισθῶν με-
τὰ καρτερίας τὴν Ἀρησκειάν των καὶ τὰς ἐν τῇ Εὐρώ-
πῃ κτήσεις των, τὰς ὁποίας ἐτοιμάζονται οἱ χριστια-

ναὶ νὰ κτυπήσουν, ὁ φόβος ἐκυρίευσεν τοὺς χριστιανούς κατοίκους ταύτης τῆς πόλεως.

Αἱ δὲ νεώτεραι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις τῆς Ἰαννουαρίου εἶναι ὅτι αἱ διάφοροι Πρεσβεῖαι ἡτοιμάζοντο ν' ἀναχωρήσουν ὅτι τὸ Σταυροδρόμι καὶ ὁ Γαλατὶς ἦσαν ἐξηλωμένα· ὅτι οἱ ἐκεῖ εὐρισκόμενοι Ἀρμένιοι ἐξέδον προσταγὴν νὰ μεταδοῦν εἰς τὸ ἀντικρυ μέρος, Γεντίον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὑπέβητον ὅτι ἡ διοίκησις εἶχε σκοπὸν νὰ γεμίσῃ ὅλας τὰς οἰκίας τοῦ Σταυροδρομίου καὶ τοῦ Γαλατᾶ ἀπὸ τακτικὰ στρατεύματα. Τέλος πάντων ἡ Κωνσταντινούπολις ἐντὸς ὀλίγου δευτέρου θέλει εἶναι πλέον οἰκητήριον συμμαχικῶν ὑπηκόων. Ἡ πολιτικὰ πράγματα ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν λαμβάνουν τῶντι χαρακτῆρα ἐμδυσθέστερον. Εἰμεθα εἰς παρακλινὴν μεγάλων συμδεδηκόων.

Ἡ φύτευσις τῶν γεωμήλων ἐξακολουθεῖται μὲ ἐνέργειαν πάντοτε αὐξάνουσιν, καὶ ἤνοιξεν εἰς τοὺς πτωχοὺς βίβαιον καὶ φιλόφρονον ἐν ταύτῃ καταφύγιον τῆς ἀθλιότητος καὶ δυστυχίας των. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργαζομένων αὐξάνει καθημέραν. Τὴν πρώτην ἐβδομάδα τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς 23 μέχρι τῆς 29 τοῦ Ἰαννουαρίου ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐργατῶν ἦτον ἀπὸ 500 ἕως 600. Τὴν δὲ β' ἐβδομάδα, τουτέστι μέχρι τῆς 4 τοῦ ἐνεστῶτος, ἤρξαν ἀπὸ 1200 ἕως 1500 σχεδόν. Ἡ πρὸς τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν μέρος τῆς πόλεως ἐκτεινομένη πεδιάς, ἐπὶ τῆς ὁποίας γίνεται αὕτη ἡ καλλιέργεια, ἀπέκτησεν ἤδη καὶ ἓνα πλατὺν καὶ καλὸν δρόμον φθάνοντα ἕως εἰς τὸ παράλιον. Εἰς δὲ τὸ παράλιον κατασκευασθεὶς μικρὸς μῶλος, εὐκόλυνεν ἱκανῶς τὴν συγκοινωνίαν τῆς πόλεως μὲ τὸν λιμένα.

Νεκρολογία.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου ἀπέθανεν ἀπὸ ἀσθένειας εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Τριζωνίων ὁ ἀντιστράτηγος Κώνστας Καλύδας. Ὁ γενναῖος οὗτος καὶ πιστὸς τῆς Πατρίδος στρατιώτης ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἡρωϊκῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ Μεσολογγίου. Μετὰ τὴν τριμερὰν δὲ ἐκεῖθεν ἐξοδὸν τῆς φρουρᾶς ὁ Κώνστας Καλύδας ἐκλείσθη μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν στρατιωτῶν εἰς Βαρνάκιον, θέσιν κειμένην παρὰ τὴν Ναύπακτον, ὑπερασπιζόμενος γενναίως κατὰ τοῦ πολιορκητοῦ τοῦ Μεσολογγίου. Ἀφ' οὗ δὲ οἱ ἐχθροὶ δι' ὑπονόμων ἔγειναν κύριαι ἐκείνης τῆς θέσεως, ὁ Κώνστας Καλύδας ἔσωσε κακεῖθεν τοὺς στρατιώτας του, διασχίσας τὸ ἐχθρικὸν στράτευμα. Εἰς τὴν ἔφοδον ταύτην ἔχασε τὴν ἀριστερὰν χεῖρά του. Συνηγωνίσθη ἀξιόλογα ἐπὶ Καρα-

ισκάκη εἰς ἀνάστασιν τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Ἀκροπόλεως. Εἰς δὲ τὴν ἐφετερινὴν ἐκστρατείαν δὲν ἐβάνη ὀλιγώτερον πρόθυμος, καὶ μᾶς ὑπέσχετο ὅχι μικρότερα κατορθώματα, ἀλλ' ὁ θάνατος μᾶς τὸν ἐστέρησεν. Αἰωνία του ἡ μνήμη!

ΑΒΑΚΙΑ, ἡγουν λίθινα πινακίδια ἐπιτήδεια εἰς γραφὴν, καὶ χρήσιμα εἰς τὰ παιδαγωγικὰ σχολεῖα.

Τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ τῆς Ἑλλάδος σχολεῖα ἔχουν μεγάλην ἑλλειψιν ἀβακίων. Εἰς τῶν ἐν Σύρῃ διδασκάλων τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς μᾶς ἐκοινοποιήσεν ἀνωδύμως τὴν εἰδήσιν ὅτι εἰς τὴν νῆσον Ἀμουργὸν εὐρίσκεται, ὡς λέγουσιν, λίθος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμποροῦν νὰ κατασκευασθοῦν ἀβάκια. Ἡγο λοιπὸν εὐχῆς ἄξιον τὸ νὰ ἐπιχειρισθῇ τις τὸ ἐπωφελὲς διὰ τὸ κοινὸν καὶ δι' ἑαυτὸν τοῦτο ἔργον, καὶ ὅχι νὰ προσηύμεν νὰ μᾶς ἔρχωνται ἀπὸ ξένους τόπους ἀκριβᾶ ὅσα ἐμποροῦμεν νὰ προμηθευώμεθα εἰς τὴν πατρίδα μας εὐθυνότατα.

Εἶναι καιρὸς ν' ἀρχίσωμεν ν' ἀναπτύσσωμεν τοὺς θηταυροὺς τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ παύσωμεν τοῦ νὰ δυστυχῶμεν ἐν τῇ μέσῃ τῆς ἀφθονίας.

Εἰδοποιήσεις.

Εἰς τὴν νῆσον Νέξον συτταίνονται δύο δημόσια σχολεῖα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας ταύτης καὶ τῶν πέριξ νήσων. Ἐξ αὐτῶν τὸ μὲν θέλει εὐρίσκεσθαι εἰς τὴν πόλιν, τὸ δὲ εἰς τὰ ὑψηλότερα χωρία. Θίλει δὲ ἔχει κατὰ τὸ παρὸν ἕκαστον ἀνα δύο διδασκάλους, ἓνα διὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν καὶ ἕτερον διὰ τὰ Ἑλληνικά. Εἰς δὲ τὸ σχολεῖον τῆς πόλεως θέλει διδάσκεσθαι καὶ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα.

Προσκεκλημένοι παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῶν σχολείων τοῦ κυρίου Δωροθέου ἡγνυμένου νὰ διακηρύξωμεν τὴν σύστασιν αὐτῶν, λογιζόμεθα ἐν ταύτῃ ὡς χρέος εὐάρεστον, νὰ προτρέψωμεν τοὺς κατὰ τὰς γειτνιαζούσας νήσους καὶ λοιπὰ μέρη φιλόπαιδας γονεῖς, ὅσοι ἐκτιμοῦν πρεπὼντως τὰ ἀγαθὰ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς, καὶ τῶν ὁποίων ὁ τόπος στερεῖται κατὰ δυστυχίαν εἰσέτι παιδαγωγικὰ σχολεῖα, νὰ πέμψουν εἰς αὐτὰ τοὺς υἱούς των. Ὑποσχεται δὲ ὁ ῥηθεὶς ἡγούμενος, ὅσοι τῶν γονέων θελήσουν νὰ ἐμπιστευθοῦν εἰς τὴν ἐπιστάτην αὐτοῦ τὰ τέκνα των, νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν καλὴν ἀγωγὴν των, καὶ νὰ τὰ χωρηγῇ τροφὴν καὶ κατοικίαν μὲ 40 τάλλαρα κατ' ἔτος.

Ὁ Συντάκτης Γ. Χρυσήδης.

Διόρθωσις. — Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος [ἀριθ. 11, σελ. 47, στήλη β', στίχ. 9] ἀνάγνωθι Γρ. 1 καὶ πρὸς 5.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.